

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אופיר קיט ז"ל

בן תינה ובנימין-עמר
נולד בירושלים
בתאריך כ"ה בחשוון תשמ"ב, 22/11/1981
התגורר בירושלים
התגייס במרץ 2000
שרת בחטיבת גבעתי
נפל בפעילות מבצעית ברצועת עזה
בתאריך א' בתמוז תשס"א, 22/6/2001
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 1 קבר: 2
הותיר אחריו הורים ואח

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן תינה ובנימין-עמר. נולד בירושלים בצהרי יום כ"ה בחשוון תשמ"ב (22.11.1981), בן שני אחרי האח חיים-ישראל. עם לידתו, נטעה עיריית ירושלים עץ על שמו ביער ירושלים. אופיר גדל והתחנך בירושלים. הוא החל את לימודיו היסודיים בשכונת מגוריו, נווה יעקב, שם למד בבית-הספר הממלכתי-דתי על-שם ברנדט. בסיום כיתה ג' עבר לבית-הספר הממלכתי-דתי על-שם הרב פרד"ס והיה חניך בתנועת "בני עקיבא" בסניף שבמקום מגוריו. את לימודיו התיכוניים עשה בבית-הספר התיכון התורני לבנים "הימלפרב" שבשכונת בית וגן, שם סיים את לימודיו במגמה הספרותית.

משנולד האח יאיר, היה אופיר ל"ילד סנדוויץ'". הוא אהב מאוד מוזיקה ובמיוחד את להקת "הביטלס" ("החיפושיות") ואת כל הקשור בהם. נוסף על כך, הרבה לשמוע את להקת "קווין" ואת הזמר אלטון ג'ון. בשנותיו האחרונות למד בעצמו לנגן בפסנתר והיה מנגן להנאתו. אך מרבית זמנו הפנוי של אופיר הוקדשה לכדורסל, שם התגלה כישרונו האמיתי. אופיר שיחק בנבחרות הנוער של הקבוצות "הפועל ירושלים", "מכבי ירושלים"

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ו"אליצור", בנבחרת "רנה קסין" וכן בנבחרת בית-ספרו - "הימלפרב", שבה היה מהשחקנים הבולטים ותרם רבות לזכייתה באליפות הארץ בשנת 1999.

אופיר היה נער נבון וחריף-שכל, בעל נוכחות בולטת ומרשימה. וכאשר היה נכנס הביתה, אפילו הקירות הדוממים היו מתעוררים לחיים. בזכות שמחת החיים המיוחדת שהתברך בה, הצליח להוציא את הוריו מהמסגר הקשה שבו היו שרויים בעקבות אובדן ממחלה של הבן הבכור חיים-ישראל, כאשר אופיר היה בן אחת-עשרה וחצי.

בהגיעו לגיל חמש-עשרה החל אופיר לעבוד בחברת "אדידס", והקשר המיוחד שנוצר עם החברה ועם מעסיקיו העמיק והפך לחלק משמעותי בחייו. תוך שהוא משלב עבודה ולימודים, עסק אופיר בארגון תחרויות ה"סטריט-בול" - הפנינג כדורסל גדול וססגוני בהשתתפות אלפי בני נוער ומבוגרים, שבמהלכו מתקיימים משחקי ראוה, מופעים אקרובטיים, תחרות הטבעות ותחרות קליעות לשלוש נקודות. אופיר היה מעורב בארגון הטורנירים בכל רחבי הארץ - ממטולה בצפון ועד אילת בדרום - דבר אשר הצריך מפגש עם ראשי ערים, מנהלי מחלקות ספורט בעירויות ומנהלי בתי-מלון בערים שונות. כל זאת עשה בהתלהבות ובהצלחה רבה, כשהוא מפגין יוזמה וכישורים ארגוניים בלתי מבוטלים ומהווה את הרוח החיה. מרגע שהחל לעסוק בארגון אירועי הספורט, הפך ביתו של אופיר ל"חמ"ל אדידס": קירות הבית קושטו בסמלי החברה, וכל בני המשפחה הולבשו בבגדיה. לאחר נפילתו, סיפרו ג'ואי ומיכל, מנהלי השיווק של החברה: "בקיץ 1996 הצטרף אופיר לעבודה בטורניר ה'סטריט-בול' של 'אדידס' שנערך בירושלים. מרגע זה ואילך נקשרה נפשו בפעילות המותג בארץ, והיה לעובד מן המניין בארגון ובהפעלת אירועי הספורט של החברה. כל ימות השנה, ימי חול וחגים, ימי גשם וחמסין, מקריית שמונה ועד אילת, בכל יום ואתר ליווה אותנו אופיר. רוח ההתנדבות והאחריות שאפיינו את אופיר באו לידי ביטוי במעורבותו הרבה, באכפתיות ובהשקעת הזמן והמרץ שתתם לאירועים אלו. החשיבה הפתוחה שלו וראיית הדברים, יחד עם אחריות וביצוע, תרמו רבות להצלחת האירועים. אהבתו הרבה לחברת 'אדידס' ומוצריה באה לביטוי גם באופן שבו היה לבוש ובאופן שבו השפיע על סביבתו הקרובה לצרוך את מוצרי המותג שכה אהב. אופיו זה, האחריות והמסירות ואישיותו הדומיננטית, חריצותו ושמחת החיים שלו, יהיו בזיכרוננו לעד".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אופיר היה דמות בולטת ומוערכת בכל מקום שאליו הגיע, מנהיג מלידה, נמרץ ושאפתן. עיסוקיו הרבים לא מנעו ממנו לסיים את לימודיו בהצטיינות, ולא בכדי חשב על לימודי משפטים בעתיד, דבר שתאם מאוד את כישוריו ואת אופיו. את תקופת לימודיו בתיכון סיכם שאול וידר, שהיה מחנכו בכיתות י"א-י"ב: "אופיר היה מוכר בכל בית-הספר בהיותו ספורטאי מצטיין, רכז נבחרת הכדורסל בבית-הספר, שהוביל את בית-הספר לראשונה לאליפות הארצית של בתי-הספר התיכוניים בכרמיאל (קיץ 1999). למרות שהנושא תבע זמן ומאמץ, הדבר לא פגע בשאיפתו להצטיין, להצליח בלימודים ולהשיג תעודת בגרות טובה. אופיר למד במגמת ספרות, שם ביטא את עולמו הפנימי המגוון והמורכב. בנוסף, שיחק בקבוצת תאטרון של כיתות י"ב, שם ביצע תפקיד מרכזי ששיקף את כישורו הגדול בתחום הדרמה והמשחק - תחום אחד ממספר תחומים שהיה מוכשר בהם. מעמדו החברתי בכיתה היה בעמדת השפעה של תרומת מצב רוח טוב ואופטימיות תמידית לכל חבריו ומוריו".

בחדש מרץ 2000 התגייס אופיר לצה"ל ושובץ בפלוגת החבלה וההנדסה (פלחה"ן) של חטיבת "גבעתי". עד מהרה הפכה פלחה"ן למשפחתו ולביתו השניים. הוא נקשר לחבריו ביחידה, הפגין יכולות גבוהות והיה חדור מוטיבציה לשרת כלוחם מקצועי וערכי. מפקד הצוות, סגן עידו ברקאי, יודע לספר על לוחם "שהיה תמיד מלא שמחת חיים והומור ותמיד מחייך", ולא מן הנמנע, שאופיר היה יוצא לקורס קצינים ומתקדם בסולם הפיקוד.

עם פרוץ אינתיפאדת אל-אקצה הפסיקו הצוותים את מסלולם וירדו לרצועת עזה. תחילה הוצב אופיר עם פלוגתו בכפר דרום-נצרים, ובהמשך בדוגית.

ביום שישי, א' בתמוז תשס"א (22.6.2001) בשעה 16:22, נפל אופיר בפעילות מבצעית ברצועת עזה. באותו יום יצא לסיור עם צוות לוחמים ממוצב סמוך ליישוב דוגית, בתוך השטח המגודר שסביב היישובים היהודיים בצפון הרצועה, כשלתע הבחינו בגייפ חשוד בעל לוחיות זיהוי ישראליות, שהיה מחופר בחול ואנשיו מאותתים לעזרה. אופיר וחברו לצוות, סמל אביב איזק מכפר סבא, התקרבו לגייפ, אלא שאז התרחקו ממנו הפלסטינים ושניות ספורות לאחר מכן התפוצץ הרכב. מעוצמת ההדף נפצעו אופיר ואביב אנושות, ובתוך זמן קצר נפטרו מפצעייהם. התברר כי בגייפ ישב מחבל מתאבד וכי הרכב הכיל מטען נפץ רב-עוצמה, במשקל 35 קילוגרם. במותם, מנעו אופיר ואביב מן המחבל לממש את

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כוונתו המקורית - להגיע לחוף שקמה ולהתפוצץ בין מאות המתרחצים ששהו בו באותה עת. הזרוע הצבאית של החמאס, גדודי עז א-דין אל קאסם, נטלה אחריות לפיגוע.

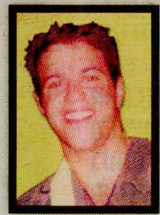
אופיר היה בן עשרים בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר הורים ואח - יאיר. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל.

בימי השבעה פקדו את בית המשפחה מנחמים רבים, ובהם אנשים שעמדו בקשר עם אופיר במהלך שנות פעילותו כמארגן אירועי הספורט ב"אדידס". אלה הגיעו מכל קצות הארץ וסיפרו להורים על עשייתו הרבה והמבורכת של בנם.

סרן דולב קידר, מפקד היחידה שבה שירת אופיר, כתב למשפחה: "... חבריו של אופיר תיארוהו כדמות בולטת בצוות, המתעניין בכל הפרטים הקטנים ומפגין מקצועיות יוצאת דופן. לא בכדי נהרג אופיר בשעה שהביע נכונות לעזור לרכב בצד הדרך. אופיר בלט בשמחת החיים שהקרין גם על הסובבים אותו. 'משפחת דולב' מחבקת ומאמצת אתכם אל חיקה ומצדיעה לאופיר. ... יהי זכרו ברוך".

אופיר הונצח באתר האינטרנט של חטיבת "גבעתי", בפרק "חרוטים בלבנו". עיריית ירושלים מקדישה לזכרו של אופיר את טקס הסיום של טורניר ה"סטריט-בול" השנתי, טורניר שאופיר היה ממארגניו ואשר נערך מדי שנה בשנה ברחבת העירייה בכיכר ספרא.

קהילת "הוד והדר" של התנועה המסורתית נטעה בהרי ירושלים עץ לזכרו של אופיר.

אופיר ז"ל ילד עם המון שמחת חיים
 ■ צילום: באדיבות משפחת קיט

ספורט

■ עמרי נחמיאט

קיט, כדורסלן מוכשר ששיחק במכבי ירושלים ובנבחרת בית הספר הימפלר, היה מהגורמים המרכזיים בזכיית בית ספרו באליפות הארץ ב-1999. אמו דינה, סיפרה השבוע, "כשאופיר נפל, החליטו בהימפלר לקרוא לאולם על שמו. הוא היה מאוד מוכשר, ילד דומיננטי עם שמחת חיים. הכי דורסל זה משהו משפחתי אצלנו - כולנו משחקים, וגם אני שיחקתי מגיל צעיר בגאורגיה. בעלי שיחק טניס, אבל כולנו משפחה מאוד ספורטיבית, ובמיוחד לכיוון הכדורסל. אופיר שיחק במכבי, וכבר בגיל 13 החל את דרכו בטורניר הסטריט-בול. בזכות האנגלית המושלמת שלו הוא התחבר לאחד מאנשי השיווק של אדידס הבינלאומית, שגם זכה באותה שנה בתחרות ההטבעות. האיש זכה בטלוויזיה צביונית והחליט לתת אותה לאופיר במתנה. נוצר בייניהם קשר חם, כך שאופיר המשיך עד לגיוסו לצבא כאחד העובדים מן המניין של אדידס, שהיה אחראי מבחינה לוגיסטית על הטורנירים האלה.

"כשהיה נער, הוא היה נוסע בכל הארץ: מטולה, כפר סבא, כל פעם מקום אחר. הקשר שלו עם אדידס ועם הסטריט-בול היה מאוד חזק. לנו תמיד היה קשה כאשר הוא סיים את הלימודים מוקדם וישר הלך לכדורסל. אבל המחנך שלו היה משהחבר אותו ואמר שיש לו ציונים טובים ושזה טוב לנפש שלו".
 האב, עומר: "נדהמתי לראות איך הילד היה היה מכיר ראשי עיריות ומנכ"לים של בתי מלון, מכיוון שזה מה שהתפקיד דרש ממנו כשהיה צריך לסדר לשחקנים חדרים במלון. היינו נוסעים ביחד בארץ והופתעתי מהידע ומהכשרון שלו, וכמוכן מגודל האחראיות שקיבל כבר בגיל כל כך צעיר".
 כשהגיע אופיר לגיל 18 העדיפו הוריו שלא ילך לשירות קרבי, מאחר שכנס השנתי, ישראל, נפטר כמה שנים קודם לכן ממחלה קשה. "כשהגיע העת להתגייס, היה לנו על זה דיון בבית, מכיוון שבעלי היה בקרבי", מספרת האם. "לא התלהבנו מהאפשרות שיהיה קרבי, כי איבדנו כבר בן ממחלה ואמרנו לו שישאר בתפקיד עורפי. הוא היה אומר 'אמא, נראה לך שאני אהיה ג'ובניק? אני רוצה לעשות את הצבא הכי טוב'. היו לו הצעות ללכת אחרי הצבא להיות בהפקה של הסטריט-בול בחו"ל, אבל הוא רצה ללמוד משפטים".

ביום שישי, 22 ביוני 2001, נפל אופיר ברצועה. "בדיוק לפני התקרית הוא התקשר להגיד לנו שכת שלום. הוא אמר לי, 'אמא, את לא מא'

לוח וזיכרון

טורניר הסטריט־בול, שייפתח ביום שלישי, יתקיים לזכרו של סמל אופיר קיט ז"ל, לוחם שנפל ב־2001 ■ אופיר היה כדורסלן מצטיין, ששיחק סטריט־בול כבר שהיה בן 13 והפך בהמשך לאחד ממארגני הטורניר ■ הוריו: "זה מראה שזיכרו ופועלו אינם הולכים לאיבוד"

כון שהעולם נמצא כרגע תחת מת' קפה כוללת העונה לשם 'מונ' דיאל', אבל גם לחובבי הכדורסל מגיע קצת לשמחה. בשבוע הבא, בין הימים שלישי לחמישי, ייערך בכיכר ספרא טורניר הסטריט־בול החגיגי, שהפך למסורת.

זו השנה ה־14 ברציפות שבה מתקיים האירוע בירושלים. במסגרתו נערכים במקביל עשרות משחקי כדורסל, במגרשים שיוקמו במיוחד ברחבת העירייה, כשבכל קבוצה משחקים שלושה שחקנים. המארגנים צופים כי השנה יירשמו לתחרות 200 קבוצות, שחולקו על פי שמונה קטגוריות גיל. לזוכים מובטחים פרסים נאים, כגון נעלי כדורסל, חליפות ספורט ותיקי אימון.

כדי להוסיף עניין ולמשוך קהל החליטו המארגנים להוסיף ללוח המשחקים כמה אירועים חגיגיים, שייערכו מדי יום על המגרש המרכזי. ביניהם מתוכנן משחק ראויה של כדורסל נכים בכיסאות גלגלים, בין שחקני בית הלוחם ירושלים ובית הלוחם תל אביב. אירוע מסקרן נוסף הוא טורניר משולש בשם 'עבר, הווה, עתיד', שבו יש תתפו שחקני עבר מובילים כארו חזן, דורון שפע, דורון ג'מצי, שמעון אמסלם, פפי תורג'מן ומוטי דניאל, נגד שחקני ההווה אבישי גורדון, יניב גרין, בן רייס, מאיר טפירו וארו מרקוביץ'. את קבוצת העתיד ייצגו שחקני נבחרת העתודה של ישראל. האירוע הוא פרי שיתוף פעולה בין המארגנים לבין יו"ר ארגון השחקנים ניר אלון.

כמדי שנה תיערכנה גם תחרות הטבעות ותחרות קליעה לשלוש נקודות. אירוע מסקרן נוסף יהיה טורניר צה"ל, שבו ישתתפו 20 קבוצות מיחידות שונות. ומובן שאי אפשר בלי טורניר התקשורת – גם השנה יתחרו נציגי כלי התקשורת

המקומיים והארציים זה בזה ויכריעו אחת ולתמיד מי טוב יותר: ספורט 5 או אתר one.

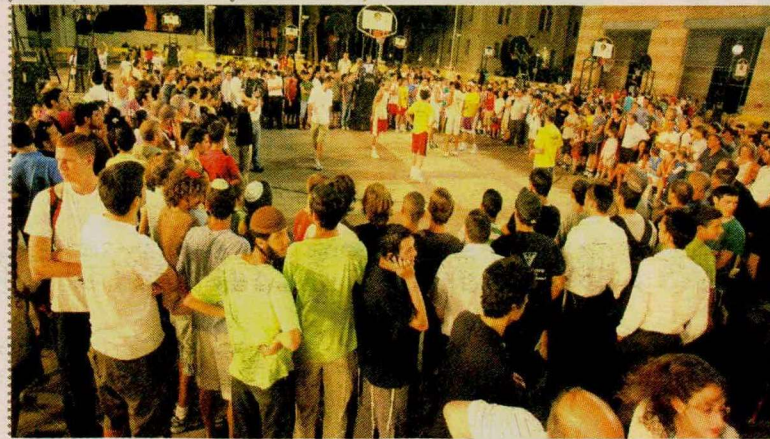
מנהל האירוע, אמנון שנק, סיפר השבוע: "אני מנהל את האירוע מהיום שהוא נוסד. בכל שנה הוא משתנה ואנחנו מכניסים אלמנטים נוספים, כי חשוב לנו לחדש עבור הקהל. השנה החלטנו להביא משחק כדורסל בכיסאות גלגלים כדי להשוות שוף לקהל גם את הענף המעניין והשונה הזה.

"הבסיס של הסטריט־בול הוא השתתפותם של אלפי ילדים שבאים במשך שלושה ימים לשחק במשחק שכונתי וקיצני, וכל הכיכר הופכת להיות הפנינג כדורסל. תמיד כיף לראות שחקנים מכל הרמות והגילאים שבאים ומשחקים ברצינות. אני חנו מקווים שיגיעו מאתיים קבוצות, מזמינים את הקהל הרחב להגיע להרבה אירועים מעניינים ואטרקטיביים, וכמובן מצפים כבר לפתיחה".

אולם עם כל הכבוד לתחרויות, הרגע המרכזי ביותר בטורניר צפוי להיות הטקס לזכר סמל אופיר קיט ז"ל. אופיר התגייס לפלחה"ן גבעתי במרץ 2000 ונפל כשנה לאחר מכן בהיתקלות עם מחבל מתאבד שפוצץ עצמו בג'יפ בגוש קטיף.

כשהגיע לגיל 18 העדיפו הוריו שלא יתגייס לקרבי מאחר שבנם השני, ישראל ז"ל, נפטר כמה שנים קודם ממחלה קשה. אופיר אמר: 'נראה לכם שאהיה ג'ובניקי? אני רוצה לעשות את הצבא הכי טוב

הסטריט־בול 200 קבוצות נרשמו לטורניר ■ צילום: יח"צ

מינה איפה אני נמצא, על חוף הים, הכל פה יפה ופסטורלי. ענית לי שחבל שהוא שם עם קסדה במקום עם בגד ים. הוא ביקש למסור שבת שלום לאבא שלו ולאחיו הצעיר יאיר, ואמר שקוראים לו והוא חייב ללכת. שתי דקות לאחר מכן אירע הפיצוץ, מספרת דינה בעצב. "במבט לאחור, אולי לא התעקשנו מספיק שלא ילך לקרבי. הוא היה ילד מלא שמחת חיים. היתה לו יכולת אינ סופית לעשות כל מה שרצה. הוא היה תלמיד טוב, ועשה את הכל על הצד הטוב ביותר. אחרי שנפטר אחיו, הוא היה שמחת החיים שלנו והזכיר לנו שוב ושוב שאנחנו צריכים להמשיך".

האב: "העצב מלווה אותנו מאז שאיבדנו את אופיר כבן וכאדם. הוא היה בחור מפופל וכיף לם ניבאו שיהיה עורך דין מצליח. היתה לו חשיבה עמוקה וכושר ניתוח חרף, והמדינה הפסידה אורח טוב. אנחנו, כהורים, הפסדנו בן יקר".

כיום גרים דינה ועומר בשכונת רמות בירושלים ומגדלים את בנם השלישי, יאיר. כתמיד, כבר שמונה שנים, גם עתה הם יגיעו למשחק שיתקיים לזכרו. "יש לי הערכה רבה לעיריית ירושלים, לאורי מנחם, לאמנון שנק ולכולם. אני כל כך מעריכה את מה שהם עושים. עם הזמן אנחנו נשחקים, ואחרי ששכלתי שני בנים, קשה לי מבחינה נפשית לארגן אירועים כאלה. כל הכבוד להם שהם עושים את זה. הטורניר יוצא תמיד סמוך לאזכרה ועושה לנו נעים לדעת שמישהו זוכר אותנו ועושה משהו, במיוחד מכיוון שלצערי אופיר הוא לא היחיד שנפל. זו הרגשה מאוד מרשת. לעמוד שם ולראות את האירוע. זה כל כך מיוחד וצובט לי בלב", אומרת נוגה.

עומר: "מובן שגם אני שמח על מה שעיריית ירושלים עושה עבורנו כבר שנים. אחרי שאופיר נפל, העירייה החליטה לקרוא לטורניר הסטריט־בול על שמו וזה טבעי, מכיוון שהוא היה מהמארגנים של הטורניר בכל הארץ. אני מברך על החלטת העירייה, שממש עושה לנו טוב על הלב, ולדעת שאחרת הוא היה נשכח. זה המשך ישיר למה שאופיר עשה בטורנירים. פרט לזה, אנחנו נו מגיעים לטורניר בשמחה רבה, כי זה זיכרון. זה מראה שזיכרו ופועלו של אופיר אינם הולכים כים לאיבוד".